

18 Aprilie

**Preacuviosul părinte Ioan, ucenicul Sfântului
Grigorie Decapolitul.**

**Marele Canon de pocăință al Sfântului Andrei
Cretanul**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu
nostru, întotdeauna, acum și pururea și în
vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție.
Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre
noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și
mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit,
acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Poporul: **Întru numele Domnului binecuvântează
Părinte.**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață
făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna,
acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

În timpul celor 6 psalmi, preotul zice în taină cele 12 rugăciuni ale utreniei.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,

mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;

dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;

și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor întru întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și întru necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua întru bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina întru întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, întru mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă casa aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Aliluia cu stihurile, pe glasul 4

Aliluia, Aliluia, Aliluia

Stih: De noapte aleargă spiritul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile Tale pe pământ.

Aliluia, Aliluia, Aliluia

Stih: Dreptate vă învățați toți cei ce locuiți pământul.

Aliluia, Aliluia, Aliluia

Stih: Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat și acum focul pe cei potrivnici îi va mistui.

Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Stih: Adaugă lor rele, Doamne, adaugă lor rele celor preamăriți ai pământului.

Troparele treimice ale glasului 4

Pe Tatăl cel fără de început și pe tine Hristoase Dumnezeu și pe Spiritul tău cel preasfânt, ca și Heruvimii îndrăznind a vă preamări pe voi zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile sfinților tăi apostoli și ale ierarhului Nicolae, mântuiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Precum cetele îngerilor acum în cer așa și adunările oamenilor pe pământ, cu frică cântare de biruință aducem ție, Bunule. Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile sfinților tăi apostoli și ale ierarhului Nicolae, mântuiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Cântarea slujitorilor tăi celor înțelegători îndrăznind noi cei muritori a o aduce, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile sfinților tăi apostoli și ale ierarhului Nicolae, mântuiește-ne pe noi.

Sedelnele Apostolilor, glas 8

Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeu nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat,

trimițându-le lor Spiritul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire Ție.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Pe luminătorii și călăuzitorii lumii, pe cei ce au fost început al mântuirii noastre, pe dumnezeieștii ucenici ai Domnului să-i laudăm, că ne-au strălucit lumină, nouă celor ce eram în întuneric, și tuturor au arătat pe Soarele măririi; pentru aceasta și rătăcirea idolească au pierdut-o, propovăduind Treimea într-o Dumnezeire. Deci să ne rugăm către dâșii: Apostoli ai lui Hristos-Dumnezeu, iertare de păcate cereți, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 8

Bucură-te, ceea ce prin Înger ai primit bucuria lumii! Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul! Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos-Dumnezeu!

Apoi:

Se citește Viața Cuvioasei Maria Egipteanca, din Triod, prima parte.

Apoi:

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

CANONUL CEL MARE

Alcătuire a Sfântului Andrei Cretanul Ierusalimiteanul

Cântarea I, glas 6
Irmos

**Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre
mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L
voi preamări pe El; Dumnezeuul părintelui
meu și-L voi înălța pe El, căci cu mărire s-a
preamărit.**

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De unde voi începe a plânge faptele vieții mele
cele ticăloase? Ce începere voi pune Hristoase,
acestei tânguiri de acum? Ci, ca un milostiv, dă-mi
iertare păcatelor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de
te mărturisește la Ziditorul tuturor. Și

îndepărtează-te de acum de nebunia cea mai dinainte și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbrăcat de Dumnezeu, de împărăție și de fericirea cea veșnică, pentru păcatele mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? Că ai privit rău și te-ai rănit amar și te-ai atins de pom și ai gustat cu îndrăzneală mâncarea cea nechibzuită.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În locul Evei celei trupești, s-a făcut mie Evă înțelegătoare gândul cel cu poftă trupească, arătându-mi cele plăcute și gustând pururea din băutura cea amară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

După dreptate a fost lepădat Adam din Eden, nepăzind singura Ta poruncă, Mântuitorule. Dar eu, care am nesocotit totdeauna cuvintele Tale cele dătătoare de viață, ce voi pătimi?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Covârșind eu de bunăvoie uciderea lui Cain, m-am făcut cu știință ucigaș al sufletului, trăind numai după trup și războindu-mă împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu m-am asemănat, Iisuse, dreptății lui Abel. Daruri bine primite nu Ți-am adus niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Precum Cain, așa și noi, ticăloase suflete, am adus fapte murdare Făcătorului tuturor și jertfă vrednică de muștrare și viață netrebnică; pentru acestea ne-am și osândit împreună.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus în mine trup și oase și suflare de viață; dar, o, Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecătorul meu, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele pe care le-am făcut, și rănile sufletului și ale trupului meu, pe care tâlhărește le-au pus înăuntrul meu gândurile cele ucigătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De am și greșit, Mântuitorule, dar știu că ești iubitor de oameni; bați cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel rătăcit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe mine, cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe nu mă lăsa în iad, deșert, ci mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare păcatelor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Eu sunt cel căzut între tâlhari, în gândurile mele; cu totul sunt rănit acum de ele și plin de bube; dar Tu Însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Preotul, văzându-mă mai înainte, a trecut de mine, iar levitul, văzându-mă gol în nenorocire, nu m-a luat în seamă; dar Tu, Isuse, Cel ce ai răsărit din Maria, venind de față, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi lacrimi de umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Este vremea pocăinței! Mă apropii de Tine, Făcătorul meu; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi iertare de păcate.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să nu te scârbești de mine, Mântuitorule, să nu mă lepezi de la Fața Ta; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului, și ca un milostiv, dă-mi iertare de păcate.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite și cele ascunse, cele știute și cele neștiute, pe toate iertându-le, ca un Dumnezeu, curățește-mă și mă mântuiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Din tinerețe am lepădat poruncile Tale, Mântuitorule, și mi-am petrecut toată viața în poftă, neîngrijindu-mă și lenevind-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: Măcar la sfârșit, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Bogăția sufletului cheltuind-o în desfrânări, pustiu sunt de virtuțile drepte credințe și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, înainte de sfârșit, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Înaintea Ta cad, isuse; greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un Dumnezeu îndurător, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să nu intri cu mine la judecată, văzând faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile; ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dăruiește-mi har luminător din osârdia ta cea dumnezeiască, de sus, ca să scap de întunericul patimilor și să laud din inimă faptele cele frumoase ale vieții tale, Marie.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Plecându-te dumnezeieștilor legi ale lui Hristos, la El ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite, iar toată virtutea, ca pe una singură, cu multă cucernicie săvârșind-o.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Prin rugăciunile tale, scapă-ne de patimile cele de cinste și te rugăm să ne arăți părtași acum împărăției lui Hristos, pe noi, cei ce te laudăm pe tine, Andrei strălucite, cu credință și cu dragoste.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Treime mai presus de ființă, Căreia ne închinăm într-o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al

păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână curată, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Apoi, din nou Irmosul

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preamări pe El; Dumnezeul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu mărire s-a preamărit.

Cântarea II, glas 6

Irmos

Ia aminte, cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ia aminte cerule și voi grăi; pământule, ascultă glasul celui ce se pocăiește față de Dumnezeu și-L laudă pe El.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând și primește mărturisirea mea cea plină de căldură.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mai mult decât toți oamenii, eu însumi am greșit Ție; dar milostivește-Te, Mântuitorule, ca un Dumnezeu, spre făptura Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Viforul răutăților m-a cuprins, Milostive Doamne; dar, ca lui Petru, întinde-mi și mie mâna Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lacrimile desfrânatei și eu le vărs înaintea Ta, Milostive; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Întunecatu-mi-am frumusețea sufletului cu plăcerile poftelor și toată mintea țărână mi-am făcut-o.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut dintru început, Ziditorule, și, pentru aceasta, zac acum gol.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Căutat-am la frumusețea pomului și mi s-a amăgit mintea; de aceea zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lucrat-au pe spatele meu toți mai-marii răutăților, întinzând asupra mea fărădelegea lor.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă.

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și bună-cuviința mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi, țesută de Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor celor de bunăvoia mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îmbrăcatu-m-am urât cu haină împestrițată și sângerată rușinos, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pătat-am haina trupului meu și am întinat cu totul podoaba cea după chipul și după asemănarea Ta, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Căzut-am sub povara patimilor și în stricăciunea cea materialnică, iar, pentru aceasta, acum vrăjmașul mă necăjește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Viață iubitoare de cele materiale și iubitoare de averi alegând eu în loc de sărăcie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu grele legături.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintea de multe feluri a gândurilor rușinoase și sunt osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îngrijitu-m-am cu stăruință numai de podoaba mea cea din afară, neluând în seamă cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Făcându-mi chip urâtenia patimilor mele, prin poftă iubitoare de plăceri, mi-am stricat frumusețea minții.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile, frumusețea chipului celui dintâi; dar, ca pe drahmă, oarecând, căutându-mă, așa mă află.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătuit-am ca și desfrânata și strig Ție: Eu însumi am greșit! Primește, Mântuitorule, ca mir și lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Alunecat-am în desfrânare ca David și m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spală-mă și pe mine cu lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ca vameșul strig Ție: Mântuiește-mă, Mântuitorule, mântuiește-mă! că nimeni dintre cei din Adam n-a greșit Ție ca mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; ci, Tu Însuși dăruiește-mi-le pe acestea, Mântuitorule, ca un Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne, ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăiesc înaintea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască, Tu iarăși mă cheamă, ca un bun, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ascultă suspinele sufletului meu și primește picăturile ochilor mei Doamne, și mă mântuiește.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce numai tu ești prealăudată, roagă-te stăruitor ca să ne mântuim.

Alt Canon, glas 6

Irmos

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și am izvorât apă din piatră de demult în pustie, poporului Meu, numai cu dreapta și cu tăria Mea.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă.

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu! Ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și depărtează-te de la păcatul cel dintâi; și teme-te, ca de un judecător și Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cui te-ai asemănat, suflete mult-păcătos? Vai! Lui Cain celui dintâi și lui Lameh aceleia, ucigându-ți cu pietre trupul prin fapte rele și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe toți cei mai înainte de Lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh prin mutatarea la cer, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu singur, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâinii Dumnezeului tău și, ca pe tot pământul, ți-ai înecat trupul și faptele și viața; și ai rămas afară de corabia cea mântuitoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Bărbat am ucis spre rană mie și tânăr spre vătămare! Lamah, plângând, a strigat. Iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ți trupul și mintea pătându-ți.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

O, Cum am râvnit lui Lamah, celui mai înainte ucigaș! Sufletul ca pe un bărbat, mintea ca pe un tânăr și trupul ca pe un frate mi-am omorât, ca și Cain ucigașul, cu pornirile cele poftitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Turn ți-ai închipuit să zidești, o, suflete, și întăritură să faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale și de n-ar fi surpat până la pământ meșteșugirile tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Plouat-a Domnul, oarecând, foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a sodomitorilor; iar tu ți-ai aprins focul gheenei întru care va să arzi, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Rănit-m-am, vătămat-m-am! Iată, săgețile vrăjmașului mi-au străpuns sufletul și trupul. Iată, vătămarile și bubele și zdruncinăturile strigă, vădind rănile patimilor mele celor de voie alese.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cunoașteți și vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce cunosc inimile, înfrânez cugetele și vădesc faptele, ard păcatele, fac judecată dreaptă celui orfan și celui smerit și celui sărac.

*Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui
Dumnezeu pentru noi.*

Întins-ai mâinile tale către îndurătorul Dumnezeu, Marie, afundată în adâncul răutăților, și ți-a întins mâna Sa de ajutor cu milostivire, ca și lui Petru, căutând cu adevărat întoarcerea ta.

*Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui
Dumnezeu pentru noi.*

Cu toată osârdia și cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului, în pustile cele neumblate hrănindu-te și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșindu-le.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Să vedem, să vedem, o suflete, iubirea de oameni a Stăpânului Dumnezeu; pentru aceasta, mai înainte de sfârșit să cădem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: Pentru rugăciunile lui Andrei, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Treime fără început și nezidită, Unime nedespărțită, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă mântuiește pe mine, cel ce am greșit; a Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea, ci iartă-mă și mă mântuiește de osânda focului.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preacurată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine și limanul celor înviforați, pe Făcătorul cel milostiv și Fiul tău, fă-L îndurat și mie, prin rugăciunile tale.

Apoi, din nou Irmosul

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și am izvorât apă din piatră de demult în pustie, poporului Meu, numai cu dreapta și cu tăria Mea.

Cântarea III, glas 6

Irmos

**Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale,
Hristoase, întărește Biserica Ta.**

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Foc de la Domnul plouând Domnul de demult, a ars pământul Sodomei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În munte scapă suflete, ca Lot oarecând și mergi de te mântuiește în Sigor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca văpaie!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mărturisesc înaintea Ta, Mântuitorule: Păcătuit-am, păcătuit-am Ție fără măsură; dar lasă-mi, iartă-mi, ca un Milostiv.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătuit-am Ție, eu singur păcătuit-am mai mult decât toți, Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu ești Păstorul cel bun; caută-mă pe mine, mielul, și rătăcit fiind eu, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu ești dulcele Iisus, Tu ești Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voi îndrepta.

A Treimii

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție!

O, Treime-Unime, Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi de înșelăciune și de ispite și de primejdii!

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te, pânțec primitor de Dumnezeu! Bucură-te, tronul Domnului! Bucură-te, Maica vieții noastre!

Al doilea Canon

Irmos

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină; că Tu singur ești Sfânt și Domn.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, Surpătorul morții, și strig Ție din inima mea mai înainte de

sfârșit: Greșit-am, milostivește-Te și mă mântuiește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție! Milostivește-Te spre mine! Că nu este cineva între oameni, dintre cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu greșelile.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Lui Ham aceleuia, batjocoritorul de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea aproapelui, cu fața înapoi întorcându-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit-o, ticăloase suflete, și loc întins de sălășluire n-ai luat, ca Iafet, în pământul iertării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște nestricăciune pururea vie, pe care Avraam l-a moștenit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a părăsit oarecând pământul părinților și s-a făcut pribeag. Urmează și tu alegerii aceluia.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pe Îngeri, a luat la bătrânețe rodul făgăduinței.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Înțelegând despre Isaac, ticăloase suflete al meu, că, în chip tainic, a fost adus cu totul jertfă nouă Domnului, urmează vouinței lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Priveghează, suflete al meu! Auzit-ai de Ismael, că a fost izgonit ca un fiu din slujnică; vezi, ca nu cumva, păcătuind, să suferi ceva asemănător.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bunăvoia ta și născând semeția, ca pe un nou Ismael.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Scara lui Iacob o știi, suflete al meu, care s-a arătat de la pământ spre cele cerești; pentru ce n-ai avut treaptă tare credința cea dreaptă?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Preotului lui Dumnezeu și împăratului celui înstrăinat între oameni de viața lumii, urmează, adică asemănării lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoșeze pilda Sodomei; sus, în Sigor, mântuiește-te!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot! Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de flacăra a toată pofta cea nebunească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Strig Ție: Mântuiește-mă, Doamne, mântuiește-mă, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Rugăciunea celor ce Te laudă, Stăpâne, nu o lepăda; ci milostivește-Te, Iubitorule de oameni, și dă iertare celor ce se roagă Ție cu credință.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de tulburarea valurilor și de furtuna păcatelor. Dar, tu, maică, mântuiește-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe!

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, Cuvioasă, către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu, cu

mijlocirile tale deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Prin rugăciunile tale, dăruiește-mi și mie iertare datoriiilor, o, Andrei, arhierieule al Cretei, că tu ești învățător preales al pocăinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Unime neamestecată și nezidită, Fire fără de început, Care ești laudată în Treimea Ipostasurilor, mântuiește-ne pe noi, cei ce ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pe Fiul Cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că, alăptând, ai rămas fecioară.

Apoi, din nou Irmosul

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină; că Tu singur ești Sfânt și Domn.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedealna, alcătuire a lui Iosif, glas 8

Luminători de Dumnezeu luminați, cei ce înșivă ați fost văzători ai Mântuitorului, luminați-ne pe noi cei ce suntem în întunericul vieții, ca să umblăm acum, ca în zi, cu bunăcuviință, întru lumina postului, alungând patimile cele de noapte, și să vedem și noi luminatele Patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

altă Sedeală, glas 8

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu aleși, aduceți acum rugăciune lui Hristos, ca să trecem toți curgerea postului, săvârșind rugăciuni cu umilință, și săvârșind virtuți cu ardoare; ca în acest chip să ajungem să vedem Învierea cea mărită a lui Hristos Dumnezeu, mărire și laudă aducând.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

a Născătoarei, glas 8

Născătoare de Dumnezeu, roagă-te împreună cu Apostolii, Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, Cel necuprins, Care S-a născut în chip de negrăit din tine mai presus de gând, să dăruiască lumii pace curată și să ne dea nouă iertare păcatelor mai înainte de sfârșit, și să învrednicească pe robii tăi împărăției cerești, pentru bunătatea Sa cea prea multă.

Apoi:

Se citește Viața Cuvioasei Maria Egipteanca, din Triod, a doua parte.

Apoi:

Prima Tricântare a Sfinților Apostoli, glas 8

Fără metanii

Irmos

Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și am preamărit puterea Ta, Stăpâne.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostolii lui Hristos cei luminați, care au viețuit cu înfrânare, ușurează nouă vremea postului, cu dumnezeieștile lor mijlociri.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Organul cel cu douăsprezece coarde, ceata cea dumnezeiască a ucenicilor, a cântat cântarea de mântuire, tulburând cântările cele viclene.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostolii lui Hristos cei luminați, care au viețuit cu înfrânare, ușurează nouă vremea postului, cu dumnezeieștile lor mijlociri.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Mântuiește-mă pe mine, cel care mă smeresc, care am viețuit cu mândrie, tu care ai născut pe Cel ce a înălțat firea cea smerită, Preacurată.

A doua Tricântare a Sfinților Apostoli, glas 8

Irmos

Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și am slăvit puterea Ta, Stăpâne.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Preacinstită ceată a Apostolilor, îndeamnă-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca să ne mântuiască pe noi, care te lăudăm pe tine.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Fiind ca niște lucrători ai lui Hristos, Apostoli, și lucrând cu dumnezeiescul Cuvânt toată lumea, l-ați adus totdeauna roade.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Vie v-ați făcut lui Hristos, Celui cu adevărat iubit; că ați izvorât în lume vinul Spiritului, Apostoli.

A Treimii

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție!

Sfântă Treime asemănătoare, Care ești mai presus stăpânitoare, cea preaputernică, Părinte, Cuvântule și Spirite Sfinte, Dumnezeule, luminează și viață, păzește turma Ta.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Bucură-te, tronul în chipul focului! Bucură-te, sfeșnic purtător de făclie! Bucură-te muntele sfințirii, chivotul vieții, cortul Sfintei Sfintelor!

Alt Canon,
Cântarea IV, glas 6

Irmos

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Mărire puterii Tale, Doamne.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, Drepte Judecătorule; chiar dacă am păcătuit nu doar ca un om, ci mai mult decât toți oamenii, Iubitorule de oameni, dar ai putere, ca un Domn al tuturor, a ierta păcatele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, deșteaptă-te; aproape, lângă uși este Judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Deșteaptă-te o suflete al meu! Ia seama la faptele tale pe care le-ai făcut, și adu-le la vedere; varsă picături de lacrimi; spune cu îndrăzneală lui Hristos faptele și cugetele tale și te îndreptează.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

N-a fost în viață păcat, nici fărădelege, nici răutate, pe care să nu le fi săvârșit eu, Mântuitorule, cu mintea și cu cuvântul, cu voința și cu gândul, cu știința și cu fapta păcătuind, ca altul nimeni nici odinioară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De acesta am fost judecat, de acesta am fost osândit, eu, ticălosul, adică de cugetul meu, față de care nimic nu este în lume mai puternic; Judecătorule, Mântuitorule și Cunoscătorul meu, cruță-mă, mântuiește-mă și mă miluiește pe mine, robul Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Scara pe care a văzut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea sporirii prin lucrare și a înălțării prin cunoaștere; deci de voiești să viețuiești într-o lucrare, cunoștință și vedere spirituală, înnoiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Arșița zilei a răbdat-o patriarhul Iacob pentru lipsă și frigul nopții l-a suferit, făcând câștig în toate zilele, păstorind, trudindu-se și slujind, ca să-și ia amândouă femeile.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Prin cele două femei, înțelege fapta și cunoașterea cea din vedere duhovnicească; prin Lia, fapta, ca una ce a fost cu mulți copii; iar prin Rahila cunoașterea, ca una pentru care s-a făcut multă osteneală. Că fără de osteneți, nici fapta, nici vederea nu se vor săvârși, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă desăvârșit, ca Iacob cel mare între patriarhi; ca să dobândești fapta și cunoștința; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, să ajungi cu privirea în norul cel neapus și să te faci neguțător de lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ți-a făcut ție tainic, suflete al meu, scară spre suirea cea prin fapte, pe fiii săi, ca pe niște temeieri și trepte și suișuri preaînțelepțește așezându-i.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Lui Isav cel urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău vrednicia de întâi-născut, a frumuseții celei dintâi; de la binecuvântarea părintească ai căzut și îndoit te-ai amăgit, ticălosule, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta, acum pocăiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă.

Edom s-a chemat Isav, pentru marea înverșunare a amestecării cu femeii. Căci, cu neînfrânarea pururea aprinzându-se și cu plăcerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Iov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, că a fost socotit drept, n-ai râvnit răbdării aceluia, n-ai avut tăria gândului său, întru toate pe care le-ai cunoscut, în cele ce ai știut și în cele ce ai fost ispitit, ci te-ai arătat lipsit de răbdare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cel ce era mai înainte pe tron, acum se vede gol pe gunoi și plin de răni! Cel cu mulți fii și vestit, dintr-o dată a rămas lipsit de fii și de casă, dar socotea gunoiul palat și rănile mărgăritar.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cel împodobit cu împărătească vrednicie, cu diademă și cu porfiră, omul cel cu multă avere și dreptul cel îndestulat de bogăție și de turme, degrabă sărăcind, de bogăție și de mărire și de împărăție a fost lipsit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Dacă acela, care a fost drept și fără prihană mai mult decât toți, n-a scăpat de cursele și viclesugurile înșelătorului, dar tu, fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face de se va

întâmpla să vină asupra ta ceva din cele negândite?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Trupul mi-am spurcat, spiritul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; dar, ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăință mi le tămăduiește; spală-le, curățește-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Trupul Tău și Sângele pentru toți Ți-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te; Trupul, ca să mă înnoiești, iar Sângele ca să mă speli. Spiritul Ți-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Săvârșit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe lemnul Crucii Te-ai răstignit și Edenul, cel ce se încuiase, s-a deschis; cele de sus și cele de jos, făptura și toate neamurile mântuindu-se, se închină Ție.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să-mi fie scaldătoare Sângele Tău, totodată și băutură a iertării apa ce a izvorât din coasta Ta, ca să mă curățesc prin amândouă, ungându-mă și bând, ca pe o ungere și băutură, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viață.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Gol sunt spre a intra în camera Mirelui, gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină: candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn; camera mi s-a închis, dormind eu; cina s-a mâncat, iar eu, fiind legat de mâini și de picioare, am fost lepădat afară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Biserica a câștigat pahar coasta Ta cea purtătoare de viață, din care a izvorât nouă îndoitul izvor, al iertării și al cunoștinței; spre închipuirea celor două Legi ale Tale, cea veche și cea nouă, Mântuitorul nostru.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Timpul vieții mele este scurt și plin de dureri și de viclesug, dar întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig și mâncare celui străin; Mântuitorule, Tu însuși mă miluiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Falnic sunt acum și semeț cu inima, în deșert și în zadar. Să nu mă osândești împreună cu fariseul, ci, mai degrabă, dă-mi smerenia vameșului, unule Milostive, drepte Judecătorule, și cu acesta împreună mă numără.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Știu, Milostive, că am greșit, ocărând vasul trupului meu; ci întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu ajung câștig,

nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Însumi idol m-am făcut, murdărindu-mi cu poftele sufletul meu, ci, întru pocăință mă primește și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

N-am auzit glasul Tău, n-am ascultat Scriptura Ta, Dătătorule de lege; ci, întru pocăință, primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu ajung câștig, nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mântuiește-mă.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Trăind viață fără de trup, Cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevărat, ca să ocrotești pe cei ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta, ne rugăm ție: Mântuiește-ne prin mijlocirile tale, de toate încercările.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Întru adânc de necuviințe mari coborându-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun, în chip lămurit, la virtutea cea desăvârșită prin faptă, minunând, Cuvioasă Maică Marie, firea îngerească.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Andrei, lauda Părinților, nu ne uita, stând înaintea Treimii Celei Preasfinte și dumnezeiești, ca să ne mântuim de osânda iadului noi, cei ce te chemăm pe tine, dumnezeiescule ocrotitor, cel ce ești strălucirea Cretei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Te teologhiesc pe Tine, Dumnezeire una în Treime, Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; strigând Ție cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și ai născut, și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă, cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, iar pântecelul a născut fără să simtă dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că El face câte voiește.

Apoi, din nou Irmosul

Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Mărire puterii Tale, Doamne.

Cântarea V, glas 6

Irmos

**Dis-de-dimineată, Iubitorule de oameni,
mă rog luminează-mă, și mă îndreptează la
poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule,
să fac voia Ta.**

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

În noapte viața mi-am petrecut-o pururea, că
întuneric s-a făcut mie și negură adâncă noaptea
păcatului; ci ca pe un fiu al zilei arată-mă pe mine,
Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Lui Ruben asemănându-mă eu, ticălosul, făcut-am
sfat necuvios și călcător de lege asupra lui
Dumnezeu Celui preaînalt, întinându-mi patul
meu, precum acela pe al tatălui său.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Mărturisesc Ție, Hristoase, Împărate: păcătuit-
am, păcătuit-am, ca mai înainte frații lui Iosif,
vânzând rodul curăției și al înțelepciunii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De cei de un sânge a fost dat, a fost vândut în
robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuirea
Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vândut
răutăților tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Lui Iosif celui drept și minții lui celei curate
urmează, ticăloase și neiscusite suflete, și nu te

desfrâna cu pornirile cele nebunești, făcând fărădelege pururea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Deși s-a sălășluit în groapă oarecând Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării și a Învierii Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ți voi aduce Ție în acest chip vreodată?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Auzit-ai de coșul în care era pus pruncul Moise, o, suflete, cel purtat de apele și de valurile râului, că în el a fost păzit de demult ca într-o cămară, scăpând de fapta cea amară a voii lui Faraon.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De ai auzit, ticăloase suflete, de moașele care ucideau oarecând partea bărbătească cea nevârstnică, hrănește-te acum cu înțelepciunea, ca marele Moise.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticăloase suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În pustietăți a locuit marele Moise. Vino dar, suflete, și urmează vieții lui, ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete, care a lovit marea și a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeieștii Cruci, prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Finees, ca și tine suflete, au adus lui Dumnezeu viață străină și întinată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Greu la minte m-am făcut, Stăpâne, ca și Faraon cel cumplit; Ianis și Iamvris la suflet și la trup, cufundat cu gândul! Ci, ajută-mi mie, Mântuitorule!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Cu lut mi-am amestecat mintea, eu, ticălosul. De aceea, Te rog: Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, făcând haina trupului meu albă ca zăpada.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cruță, cruță, Doamne, zidirea Ta! Păcătuit-am, iartă-mă, Cel ce ești Însuși din fire curat, că afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de marginea hainelor Tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Celei ce avea curgere de sânge urmează, ticălosule suflete, îndrăznește, ține-te de haina lui Hristos, ca să te mântuiești de bătăi și să auzi de la Dânsul: credința ta te-a mântuit!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Celei gârbovite urmează, o, suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Isus, ca să te îndreptezi, să umbli drept în căile Domnului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Deși ești fântână adâncă, Stăpâne, izvorăște-mi ape din preacuratele Tale vine, ca bând, ca și samarineanca, să nu mai însetez; că izvoare de viață izvorăști.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Siloam să-mi fie mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl și eu luminile sufletului și

să Te văd cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, întru tot fericită, dorind să te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit de dorire; învrednicește-mă, dar, și pe mine să dobândesc mărirea cea de sus.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecând-o, ai aflat odihnă, fugind de plăcerea trupească cea aducătoare de durere; din care și pe noi scoate-ne, Cuvioasă, prin rugăciunile tale.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pe un păstor preaales, înțelepte Andrei, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multă și cu frică te rog, ca să dobândesc mântuire și viață veșnică, prin rugăciunile tale.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Pe Tine, Treime, Te mărim, pe Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Părinte, Fiule și Spirite, Ființă neîmpărțită, Unime Căreia pururea ne închinăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești neîntinată și nu știi de bărbat, și a unit cu Sine firea omenească.

Apoi, din nou Irmosul

Dis-de-dimineață, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă, și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea VI, glas 6

Irmos

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, și suspine din adânc curat Îți aduc, strigând Ție din inimă: Dumnezeule, păcătuit-am Ție, milostivește-Te spre mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Înstrăinatu-te-ai, suflete, de Domnul Tău, ca Datan și ca Aviron; dar din toată inima strigă: Iartă-mă!, ca să nu te împresoare prăpastia pământului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ca o junincă sălbatică, te-ai asemănat, suflete, lui Efrem; ca o căprioară, păzește-ți viața de curse, întraripându-te cu lucrarea, cu gândirea și cu vederea spirituală.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curețe viața cea leproasă; nu te deznădăjdui, dar, cu toate că ești lepros.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni și pe mai-marii lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Voie slobodă și fără recunoștință ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; că, mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor, cea iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cărnurile de porc și căldările și bucatele egiptene le-ai voit mai mult decât pe cele cerești, suflete al meu; ca și nemulțumitorul popor, de demult, în pustie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Fântânile canaanelor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care râul înțelepciunii revarsă apele teologiei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai înainte a însemnat coasta Ta cea de viață făcătoare, din care toți scoatem băutură de viață, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Cercetează, suflete, și iscodește ca Iosua, fiul lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Ridică-te și împotrivește-te patimilor trupești, ca Iosua asupra lui Amalec; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniți.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte Chivotul, și te fă moștenitor pământului aceuia al făgăduinței, suflete; Dumnezeu poruncește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Precum ai mântuit pe Petru, cel ce a strigat: Scapă-mă!, așa apucând înainte, Mântuitorule, mântuiește-mă și pe mine de fiară, întinzându-Ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe Tine Te știu liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Deci apucând înainte, mântuiește-mă din adâncurile păcatului cele neumbrate și din deznădăjduire.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărâtească, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzând făclie pe Înaintemergătorul Tău, Cuvinte, caută și află chipul Tău.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca să stingi văpaia patimilor, arzându-ți sufletul, ai izvorât pururea pâraie de lacrimi, Marie, al căror har dă-mi-l și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Nepătimire cerească ai dobândit, cu viețuirea cea preaînaltă de pe pământ, Maică; pentru aceasta, roagă-te să mântuiască din patimi, prin rugăciunile tale, pe cei ce te laudă.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cunoscându-te păstor și arhieru al Cretei, și rugător pentru lume pe tine, Andrei, alerg și strig ție; Scoate-mă, părinte, din adâncul păcatului!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită, zice Tatăl, și Fiul, și dumnezeiescul Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci, ca pe un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Apoi, din nou Irmosul

Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condac, glas 6

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și vei să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le împlinește.

Icos

Cămara cea de vindecare a lui Hristos văzând-o deschisă, privind și sănătatea care izvorăște din aceasta lui Adam, a pățimit și s-a rănit diavolul, și ca în primejdie s-a tânguit și a strigat către prietenii săi: Ce voi face Fiului Mariei? Mă ucide Vitleemiteanul, Cel ce este pretutindeni și pe toate le plinește.

Sinaxar

In aceeași zi, în Joia din săptămâna a cincea a Postului Mare, după o veche predanie, cântăm slujba marelui canon de umilință.

Pentru rugăciunile Sfântului Andrei, Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește. Amin.

Cântarea VII, glas 6

Irmos

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcătuit-am, greșit-am și am călcat porunca Ta; că întru păcate am fost zămislit și am adăugat rănilor mele rană. Dar Tu mă miluiește, ca un îndurător, Dumnezeul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cele ascunse ale inimii mele le-am mărturisit Ție, Judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă miluiește ca un îndurător, Dumnezeul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Saul oarecând, dacă a pierdut asinele tatălui său, suflete, degrabă a aflat în schimb împărăția; dar păzește-te să nu greșești, alegând mai degrabă poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

David, dumnezeiescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata desfrâului săgetându-se și cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri suferi, din pornirile cele de voia ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat desfrâul cu uciderea; dar, îndată, îndoită pocăință a arătat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într-o icoană, prin care își mustră fapta săvârșită, strigând: Miluiește-mă, că Ție unuia am greșit, Dumnezeului tuturor; Însuți mă curățește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Purtat fiind chivotul în car, când s-au întors junincile, îndată ce s-a atins Uza de el, a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Auzit-ai de Abesalom cum s-a ridicat împotriva firii. Cunoscute-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatăl său; dar și tu ai

urmat pornirilor lui pline de patimi și iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită și ca alt Ahitofel aflând pe vrăjmașul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Însuși Hristos, ca tu să te mântuiești cu adevărat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Solomon cel minunat, cel plin de harul înțelepciunii, făcând rău oarecând înaintea lui Dumnezeu, s-a depărtat de la El; căruia și tu ți-ai asemănat păcătoasa ta viață, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De plăcerile patimilor sale fiind ademenit, s-a întinat, vai mie, iubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se și înstrăinat de la Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, împreună și lui Ieroboam, slugii celei prearele, care s-a răzvrătit oarecând; dar fugi de asemănarea lor și strigă lui Dumnezeu: Păcătuit-am, mântuiește-mă!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Necurățiilor lui Ahav ai râvnit, suflete al meu! Vai mie! Te-ai făcut lăcaș întinăciunilor trupești și vas

urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

A ars, oarecând Ilie pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pe prorocii cei de rușine ai Izabelei, spre muștrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemănarea celor doi și te întărește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Încuiatu-s-a ție cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins, că nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca și Ahav oarecând; deci, sareptencei asemănându-te, hrănește sufletul prorocului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Păcatele lui Manase ți-ai îngrămădit cu voința, suflete, punând ca pe niște urâciuni patimile și înmulțind cele dezgustătoare; dar, pocăinței lui râvnind cu căldură, câștigă-ți umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca pe niște lacrimi, cuvintele mele: Păcătuit-am cum a greșit desfrânata și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Dar fie-Ți milă, Stăpâne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Am întinat chipul Tău și am stricat porunca Ta; toată frumusețea mi s-a întunecat și cu patimile mi s-a stins făclia, Mântuitorule. Dar, îndurându-Te, dă-mi iarăși bucurie, precum cântă David.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse; grăiește lui Dumnezeu, Cel ce știe toate: Tu singur cunoști, Mântuitorule, cele ascunse ale mele; deci Tu însuși mântuiește-mă, după mare mila Ta, precum cântă David.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta, ca Iezechia lăcrimez pe patul meu, ca să mi se adauge ani vieții. Dar care Isaie va mijloci pentru mine? Fără numai Dumnezeul tuturor.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către Preacurată Maica lui Dumnezeu mai înainte, ai izgonit turbarea poftelor celor cu sila supărătoare și ai rușinat pe vrăjmașul cel ce te-a făcut să cazi în cursă. Ci dă-mi acum ajutor în necazuri și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Hristos, pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pe urma Căruia ai mers, Acesta a aflat pocăința și ți-a

dăruit-o, ca singur Dumnezeu milostiv; pe Care roagă-L neîncetat, să ne mântuiască pe noi de patimi și de primejdii.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe piatra credinței întărește-mă, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeiască și, te rog, dăruiește-mi acum pocăință, prin rugăciunile tale, Părinte Andrei, mântuindu-mă de cursa vrăjmașilor care mă caută pe mine.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și o fire; lumini și lumină, și trei sfinte și Unul sfânt, este laudat Dumnezeu- Treimea. Deci, laudă și mărește, suflete, Viață și Vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Te laudăm, te binecuvântăm și ne închinăm ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Fiul și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă, celor de pe pământ, cele cerești.

Apoi, din nou Irmosul

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici

am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Prima Tricântare a Sfinților Apostoli. glas 8

Irmos

Pe împăratul măririi, Cel fără început, de Care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Ca niște Cărbuni ai focului celui fără materie, ardeți patimile mele cele împădurite, aprinzând întru mine acum dorul dragostei celei dumnezeiești, Apostolilor.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Să cinstim trâmbițele cele cu glasuri bune ale Cuvântului, prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale vrăjmașului și s-au întărit zidurile cunoștinței de Dumnezeu.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Sfărâmați chipurile patimilor sufletului meu, cei ce ați sfărâmat capiștile și idoli vrăjmașului, Apostoli ai Domnului, cei ce sunteți biserici sfințite.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Încăput-ai pe Cel neîncăput din fire; purtat-ai pe Cel ce poartă toate; alăptat-ai, curată, pe Cel ce hrănește făptura, pe Hristos dătătorul de viață.

A doua Tricântare a Sfinților Apostoli, glas 8

Apoi, din nou Irmosul

Pe împăratul măririi, Cel fără început, de Care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu meșteșugirea cea înaltă a Spiritului, ați zidit toată Biserica, Apostoli ai lui Hristos; în aceasta binecuvântați pe Hristos în veci.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Trâmbițând cu trâmbița dogmelor, au surpat Apostolii toată înșelăciunea idolească, preainălțând pe Hristos întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostoli ce sunteți bună adunare, păzitori ai lumii, cetățeni cerești, mântuiți-ne din primejdii pe noi, care vă laudăm pururea.

A Treimii

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeu nostru, mărire Ție!

Dumnezeiască stăpânie cea întreit însoțită și prealuminată, fire de o slavă și de un tron, Părinte atoatefăcătorule, Fiule și Spirite cel dumnezeiesc, pe Tine Te laud în veci.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Ca pe un tron cinstit și prea înălțat să laudăm neîncetat, popoare, pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce singură este după naștere Maică și Fecioară.

Cântarea VIII, glas 6

Irmos

Pe Cel pe Care-L măresc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, laudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Miluiește-mă pe mine, cel ce am păcătuit, Mântuitorule; ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primește-mă pe mine, cel ce mă

pocăiesc; miluiește-mă pe mine, cel ce strig:
Greșit-am Ție, mântuiește-mă; nelegiuit-am,
miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Ilie, cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtuților, s-a înălțat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pământești; deci, la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Curgerea Iordanului, oarecând, a stat de o parte și de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de către Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit, din pricina neînfrânării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Elisei, luând oarecând cojocul lui Ilie, a primit de la Domnul har îndoit; iar tu, o suflete al meu, de acest har nu te-ai împărtășit, pentru neînfrânare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Sunamiteanca, oarecând, a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, o suflete, n-ai adus în casa ta nici străin, nici călător. Pentru aceasta, tu vei fi lepădat afară din cămară, tânguindu-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Minții celei întinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a cărui iubire de argint leapăd-o măcar la bătrânețe. Fugi de focul gheenei, depărtându-te de răutățile tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; că cele necuvioase cugeți și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit către Dumnezeu cu sac și cu cenușă; acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit mai înainte de Lege și după Lege.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Ieremia, cel din groapa cu noroi, ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a vărsat. Urmează vieții lui celei însoțite de plângere, și te vei mântui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Iona a fugit în Tars, știind dinainte întoarcerea ninivitenilor, că a cunoscut, ca un profet, milostivirea lui Dumnezeu; dar se ferea să nu mintă profetia lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins, prin credință, văpaia cuptorului cea arzătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe toți cei din Legea Veche i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor și fugi de păcatele celor răi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, mântuiește-mă și mă izbăvește de foc și de groaza ce am a petrece la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Ca tâlharul strig Ție: Pomeneste-mă! Ca Petru plâng cu amar: iartă-mă, Mântuitorule! Strig ca vameșul, lăcrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vindecă putreziciunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule Vindecătorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, lucrurile cele de pocăință, și umilință cu lacrimi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cananeencei urmând și eu, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de marginea hainei Tale, ca aceea căreia-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Alabastru cu lacrimi turnând pe capul Tău, Mântuitorule, ca niște mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc și cer să iau iertare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Chiar dacă n-a păcătuit nimeni ca mine, totuși primește-mă, milostive Mântuitorule, și pe mine, care cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: Păcătuit-am Ție unuia; nelegiuit-am, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cruță, Mântuitorule, zidirea Ta și, ca un păstor, caută-mă pe mine, oaia cea pierdută, și, rătăcit fiind eu, răpește-mă de la lup, și mă fă oaie în pășunea oilor Tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Când vei șede ca un Judecător milostiv și vei arăta mărirea Ta cea înfricoșătoare, Hristoase, o, ce frică va fi atunci! Cuptorul arzând și toți temându-se de înfricoșătoarea Ta judecată.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminându-te, te-a dezlegat de întunericul păcatelor; pentru care, primind tu harul Spiritului, luminează, Marie, pe cei ce te laudă cu credință.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune nouă cu adevărat văzând în tine, maică, dumnezeiescul Zosima s-a înspăimântat, că înger

în trup vedea; și cu totul de uimire s-a umplut, lăudând pe Hristos în veci.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca unul ce ai îndrăznire către Domnul, cinstite Andrei, lauda Cretei, pe tine te rog: Roagă-te să aflu acum dezlegare de legătura fărădelegii, prin solirile tale, cel ce ești învățător al pocăinței și mărirea cuvioșilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Spirit, Dumnezeu.

Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun, Spirite cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Spirite cel viu și făcător; Treime-Unime mântuiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emanuel înăuntru în pânțelele tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preînălțându-L întru toți vecii.

Apoi, din nou Irmosul

Pe Cel pe Care-L măresc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Și îndată începem Cântarea Născătoarei de Dumnezeu, în Stihuri, zicând la fiecare stih:

Stih 1: Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul său, că și-a adus aminte de îndurare precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Prima Tricântare a Sfinților Apostoli, glas 8

Irmos

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri mărim-te pe tine.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostoli, cei ce v-ați arătat izvoare de ape mântuitoare, răcoriți sufletul meu cel topit de setea păcatului.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Pe mine cel ce înot în noianul pierzării și sunt cufundat, mântuiește-mă, Doamne, cu dreapta Ta, ca și pe Petru.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Ca cei ce sunteți sarea învățăturilor celor dulci, uscați putreziciunea gândului meu, și alungați întunericul necunoștinței.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Ca una ce ai născut bucuria, dă-mi plângere prin care să pot afla mângâiere, dumnezeiască stăpână, în ziua ce va să fie.

A doua Tricântare a Sfinților Apostoli, glas 8

Irmos

Pe tine, ceea ce ești mijlocitoare între cer și între pământ, toate neamurile te ferim; că trupește a locuit în tine plinirea Dumnezeirii, Fecioară.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu cântări te mărim pe tine, adunare a Apostolilor, că v-ați arătat lumii luminători, alungând înșelăciunea.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu mreaja voastră cea evanghelică, vânând pești cuvântători, Îi aduceți pururea merinde lui Hristos, fericiților Apostoli.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Aduceți-vă aminte de noi, Apostoli, în rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne mântuim de toată încercarea, rugămu-vă noi, care vă laudăm cu dragoste.

A Treimii

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeu nostru, mărire Ție!

Pe Tine, Unimea cea în trei Fețe, Tată și Fiule și cu Spiritul, pe un Dumnezeu de o ființă laud; pe Treimea cea de o putere și fără început.

A Născătoarei

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Pe tine, Născătoare de prunc și Fecioară, toate neamurile te ferim, ca cei ce ne-am mântuit prin tine din blestem; că ai născut pe Domnul, bucuria noastră.

Cântarea IX, glas 6

Irmos

Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă.

Mintea s-a rănit, trupul s-a trândăvit, spiritul suferă; cuvântul a slăbit, viața s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face, când va veni Judecătorul să cerceteze faptele tale?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Adusu-ți-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii și toată Scriptura cea așezată de acela; care îți spune ție despre cei drepti și despre cei nedrepti; dintre care celor de al doilea, adică celor nedrepti, ai urmat, o, suflete, păcătuiind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Legea a slăbit, Evanghelia nu lucrează și toată Scriptura în tine nu este luată în seamă; prorocii au slăbit și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o, suflete al meu, s-au înmulțit, nefiind doctor care să te vindece.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pildele Scripturii celei noi ți le aduc ție, ca să te ducă pe tine, suflete, spre umilință; râvnește, așadar, dreptilor, iar de păcătoși te leapădă și înduplecă pe Hristos prin rugăciunile tale, prin post, prin curăție și prin smerenie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos S-a făcut Prunc, asemenea mie făcându-Se după trup, și toate, câte sunt ale firii, cu voia le-a

săvârșit, afară de păcat, arătându-ți ție, o, suflete, pilda și chipul smereniei Sale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos S-a făcut om, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa Împărăției acum, iar fariseii și vameșii și desfrânații merg mai înainte, pocăindu-se.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos pe magi i-a mântuit, pe păstori i-a chemat, pe bătrânul l-a mărit și pe văduva cea bătrână; cărora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vieții; dar vai ție, când vei fi judecat!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urmă a flămâzuit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmașul, alungă-l, prin rugăciuni și prin postire, departe de la picioarele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos era ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-I pietrele ca să le facă pâini. În munte L-a suit să vadă toate împărățiile lumii într-o clipă. Teme-te, o suflete, de înșelăciune; trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuț, predicând pocăința; Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci degrab îmbrățișează pocăința.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, iar Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; cărora tu, suflete, n-ai urmat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos pe amândouă le-a binecuvântat mai înainte, la nunta din Cana Galileii ospătându-Se trupește și apa în vin preschimbând, arătând întâia minune, ca tu să te schimbi, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Hristos a întărit pe slăbănogul cel ce și-a ridicat patul, iar pe tinerii morți i-a înviat: pe fiul văduvei și pe al sutașului, iar samarinencei arătându-Se, a închipuit mai înainte ție, suflete, închinarea cea în spirit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Pe cea căreia-i curgea sânge a tămăduit-o Domnul cu atingerea de haina Lui; pe cei leproși i-a curățit, pe orbi i-a luminat și pe cei șchiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muți și pe cea gârbovită

până la pământ, i-a vindecat prin cuvânt, ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Bolile vindecând, săracilor a binevestit Hristos-Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat și cu păcătoșii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Vameșul s-a mântuit și păcătoasa s-a înțelepțit, iar fariseul, laudându-se, s-a osândit; că vameșul striga: Milostivește-Te! și păcătoasa: Miluiește-mă! iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeule, mulțumescu-Ți! și celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Zaheu vameș a fost, dar s-a mântuit; fariseul Simon s-a înșelat și păcătoasa și-a luat dezlegare de iertare de la Cel ce are putere a ierta păcatele; pe Care fă-L milostiv, ție, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

N-ai râvnit păcătoasei, o, ticălosul meu suflet, care, luând alabastrul cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului și cu părul le-a șters, că a rupt zapisul păcatelor ei celor de demult.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Cetățile cărora le-a dat Hristos Evanghelia, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care, asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Să nu te arăți, o, suflete al meu, mai rău prin deznădăjduire, ci auzi de credința cananeencei, pentru care, la cuvântul lui Dumnezeu, s-a tămăduit fiica ei. Strigă și tu din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Milostivește-Te, mântuiește-mă, Fiul lui David, miluiește-mă, Cel ce ai tămăduit prin cuvântul Tău pe cei îndrăciți și, cu glasul cel milostiv, ca și tâlharului, grăiește-mi: Amin zic ție, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru mărirea Mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Un tâlhar Te-a hulit, iar un tâlhar Te-a cunoscut Dumnezeu. Că amândoi împreună pe cruce erau răstigniți. Dar, o, mult Milostive, ca și tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi și mie ușa măritei Tale împărății.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Făptura s-a mâhnit văzându-Te răstignit; munții și pietrele de frică s-au despicat, pământul s-a cutremurat și iadul s-a golit; și s-a întunecat lumina zilei, văzându-Te pe Tine, Isuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruiește-mi inimă pururea umilită și sărăcie cu spiritul; ca să-Ți aduc acestea ca pe o jertfă primită, unele Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Judecătorul și Cunoscătorul meu, Cel ce vei veni iarăși cu îngerii să judeci lumea toată, atunci, văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostivești și să mă mântuiești, Isuse, pe mine, care am greșit mai mult decât toată firea omenească.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngerești și adunările omenești le-ai uimit cu viața ta cea minunată; ca cei fără de trup viețuind și firea covârșind; pentru care, ca și cum ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

Stih: Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fă milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, Cuvioasă Maică, să ne mântuiască

de răutăți și de necazurile ce ne împresoară. Ca, mântuindu-ne din încercări, să mărim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a mărit pe tine.

Stih: Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să fim mântuiți de toată mânia, necazul și stricăciunea și de păcate, noi, cei ce pururea cinstim pomenirea ta cu credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Treime de o ființă, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudăm; pe Tatăl mărint pe Fiul cinstind și Spiritului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevărat; Viață și Vieți, împărăției celei fără de sfârșit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește, și prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, dezarmează pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Apoi, din nou Irmosul

Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; Rodul Maicii celei fără de

bărbat este nestrucătat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Luminătoarea glasului 4 din Orogion

Cel ce răsari lumină lumii tale, sufletul meu cel ce este în întuneric, curățește-l de tot păcatul, *pentru rugăciunile Apostolilor Tăi și ale Sfântului Ierarh Nicolae, și mă mântuiește.*

Psalmii Laudelor

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele de sus. Lăudați-L toți îngerii Lui, Lăudați-L toate puterile Lui.

Lăudați-L soarele și luna, Lăudați-L toate stelele și lumina.

Lăudați-L cerurile cerurilor, și apele cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului.

Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

Așezatu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; poruncă a pus și nu se va călca.

Lăudați pe Domnul cei de pe pământ: balaurii și toate adâncurile.

Focul, grindina, neaua, ploaia, suflarea viforului, cele ce faceți cuvântul Lui.

Munții și toate dealurile, arborii cei roditori și toți cedrii.

Fiarele și toate dobitoacele ce se târăsc și păsările cele zburătoare.

Împărații pământului și toate popoarele, boierii și toți judecătorii pământului.

Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri să laude numele Domnului, că s-a înălțat numele Lui singur.

Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Său.

Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de Dânsul.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

Să laude numele Lui în hore; în timpane și în Psaltire să-I cânte Lui.

Că binevoiește Domnul întru poporul Său și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.

Se vor lăuda cuvioșii întru glorie și se vor bucura în așternuturile lor.

Preamăririle lui Dumnezeu în gura lor și săbii cu două părțile ascuțite în mâinile lor.

Ca să facă izbândă întru neamuri, certări
asupra popoarelor.

Ca să lege pe împărații lor în lanțuri și pe cei
măriți ai lor în cătușe de fier.

Pe 6. Ca să facă întru ei judecata cea scrisă:
mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui.

Psalmul 150

Lăudați pe Domnul întru toți Sfinții lui, lăudați-l,
întru tăria puterii lui,

Pe 4. Lăudați-l, întru Puterile lui, lăudați-l, după
mulțimea măririi lui.

Lăudați-l, în glas de trâmbiță, lăudați-l în psaltire
și alăută.

Lăudați-l, în timpane și în hore, lăudați-l în strune
și organe.

Lăudați-l în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l,
în chimvale de strigare:

Toată suflarea să laude pe Domnul!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Ție mărire se cuvine, Doamne
Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui
și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în
vecii vecilor. Amin.

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mică

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bunăvoire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te rugăm pe Tine:

Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.
Doamne, Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
Atotținătorule; Doamne Fiule Unule-Născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatele lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui: și ne miluiește
Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești Unul Domn, Isus
Hristos: întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda
numele Tău în veac, și în veacul veacului.
Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam și în
neam:

Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că Ți-am greșit Ție.
Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta: că Tu ești Dumnezeul meu.
Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom
vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.
Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de
păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri, și lăudat și preamărit este numele Tău în
veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă
îndreptările Tale.

Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-mă cu
îndreptările Tale.

Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-mă cu
îndreptările Tale.

Doamne mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale
nu le trece cu vederea.

Ție Ți se cuvine laudă, Ție Ți se cuvine cântare,
Ție mărire Ți se cuvine:

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și
pururea și în vecii vecilor.

Ectenia cererilor

Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață,
Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a

toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

La Stichoavnă

Stihira Triodului, glas 8

Căzând în căile cele tâlhărești, suflete al meu, greu te-ai rănit în păcatele tale, dându-te dușmanilor celor nebuni; ci având vreme acum cu umilință strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, viața celor deznădăjduiți, Mântuitorule, ridică-mă și mă mântuiește.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat, și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai umilit, pentru anii în care am

văzut rele. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și povățuiește pe fiii lor.

Căzând în căile cele tâlhărești, suflete al meu, greu te-ai rănit în păcatele tale, dându-te dușmanilor celor nebuni; ci având vreme acum cu umilință strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, viața celor deznădăjduiți, Mântuitorule, ridică-mă și mă mântuiește.

A Martirilor, glas 8

Stih: Și să fie strălucirea Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează asupra noastră, și lucrul mâinilor noastre îl îndreptează.

Cu platoșa credinței îmbrăcându-vă bine și cu chipul Crucii înarmându-vă, ostași puternici v-ați arătat; tiranilor bărbătește ați stat împotriva, și înșelăciunea diavolului ați surpat; învinsor făcându-vă, cununilor v-ați învrednicit. Rugați-vă totdeauna pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor.Amin.

A Născătoarei, glas 8

Primește graiurile robilor tăi, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și te roagă

neîncetat, să se dăruiască nouă dezlegare de păcate și pace.

Apoi:

Bine este a mărturisi pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău toată noaptea.

Sfinte Dumnezeu... Mărire Tatălui...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi...
Mărire Tatălui... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Troparul

În biserica măririi tale stând, în cer ni se pare că stăm, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești poarta cerească, deschide-ne nouă ușa milostivirii tale.

Doamne îndură-Te spre noi (*de 3 ori*)

Mărire ... Și acum ...

Ceea ce ești mai onorată decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut: pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Poporul: Întru numele Domnului, Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe păgâni îi îmblânzește, lumea în pace o păzește, sfânt lăcașul acesta bine-l ocrotește, pe cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri, în corturile dreptilor îi așază, iar pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul

Doamne și Stăpâne al vieții mele, nu-mi da mie spiritul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de domnie, și al grăirii în deșert.

Se face o metanie mare, zicând stihul:

“Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul”.

Iar spiritul curăției, al umilinței, al răbdării și al dragostei dăruiește-l mie robului tău.

Se face o metanie mare, zicând stihul:

“Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul”.

Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi mie, ca să-mi văd greșelile mele, și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Se face o metanie mare, zicând stihul:

“Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul”.

Apoi:

Se fac 12 metanii mici, zicând la fiecare, stihul:

“Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul”.

Și iarăși:

Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi mie, ca să-mi văd greșelile mele, și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Mărire ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire ție.

Poporul: Mărire... Și acum... Doamne îndură-te spre noi *(de 3 ori)*. Întru numele Domnului Părinte binecuvântează.

Preotul: Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și

să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **Amin.**

Preotul: **P**entru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **Amin.**